

[Ulrich]

og jeg maa jo mene, at dette er Blændværk — det er det i mine Øjne i alt Fald. Thi man vil gerne overfor den store Offentlighed skilte med, at man her fra Statens Side vil give 75 Mill. Kr. til Iværksættelse af Arbejder. Men nu er det da en Kendsgerning, som jeg antager, den højtærede Minister ikke vil benægte, at hvis denne Lov bliver gennemført, vil den ikke komme til at koste den danske Stat en Øre. Det, man gør, er at give Kommunerne et Forskud paa de Penge, de paa et senere Tidspunkt ad lovlig Vej vil faa. Andet og mere er det ikke, og det er dette, som vi mener er at leve paa Fremtidens Bekostning, noget, vi ikke kan gaa med til.

Den højtærede Minister siger, at det er ikke Letsindighed, men klog Forudseenhed, der ligger til Grund for dette Lovforslag, og saa følger han til, at denne Lov vil blive anvendt, hvis den bliver vedtaget, som ingen anden. Det er sikkert rigtigt; men hvorfor bliver den mere anvendt? Fordi man tvinger Kommunerne til at anvende den. Det er netop det, man ikke maa se bort fra, at der i § 5, sidste Stykke, findes en Passus, som ganske simpelt tvinger hver Kommune i dette Land til at benytte Loven.

Det er deri, Faren rummes. Hvis de ikke benytter Loven, faar de nemlig en mindre Andel af den fremtidige Motorafgift, end de ellers vilde faa. Det er det, der ligger til Grund for dette Lovforslag, som for saa mange andre af de af Socialdemokratiet fremsatte. Det er Tvang overfor Befolkningen, man fra den Side ønsker praktiseret, og det er denne Tvang, vi fra vor Side reagerer imod. Det maa den højtærede Minister undskylde, at vi gør, men vi vil vedblive at gøre det, selv om det ikke behager ham.

Den højtærede Minister siger, at der allerede er kommet Anmodninger til et Beløb af henimod 8 Millioner fra Amterne. Ja, men det er ikke i Henhold til denne Lov. Det er i Henhold til det Lovforslag, som var til Behandling i forrige Samling, det Lovforslag, vi behandlede i dette høje Ting i Gaar, og som man i Amterne har en til Vished grænsende Formodning om vil blive vedtaget ret hurtigt i det høje Ting. Jeg kan da ikke tænke mig, at Amterne skulde kunne være saa letsindige at tænke, at det Lovforslag, den højtærede Minister her har forelagt, kunde blive til Lov.

Nej, det er sikkert Andragender om at komme i Betragtning, naar den Lov bliver vedtaget, hvorefter der aarligt bliver stillet 2 Millioner af Motorafgiften til Disposition

til Arbejders Udførelse. Og det kan jo være meget fornuftigt at være i Forhaand med at komme med en saadan Anmodning.

Jeg tvivler heller ikke om, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Fisker oplyste, at der er Amter og Sognekommuner, som allerede staar overfor at ville optage Laan for at kunne forcere deres Vejarbejder. Det har de jo Lov til, og den eneste Fordel, de faar ved at faa det herigennem — naar man ser bort fra den Mulighed, at de derigennem vil berige sig paa de andre Kommuners Bekostning i Fremtiden — er, at de kan faa deres Laan 1 pCt. billigere paa den Maade, ikke Spor andet.

Den højtærede Minister talte ogsaa om denne Bro, som vi har hørt en Del om i Rigsdagen i disse Dage — for det gaar jo aldrig lydløst hen, naar der kommer en Deputation herop, som ønsker at faa fat i nogle Millioner til et eller andet lokalt Foretagende. Vi har ogsaa hørt om Broen ved Løgstør, men jeg ser ikke rettere end, at dette Arbejde vil kunne falde ind under den Lov, hvis den bliver vedtaget, om de 2 Mill. Kr., som forlods tages til forskellige Arbejder, bl. a. Brobygning, og ønsker saa disse Beboere at faa Del i dem og faa Broen bygget, maa de gaa den Vej, Loven aabner Adgang til.

Men jeg kan ikke tænke mig, og jeg antager heller ikke, den højtærede Minister kunde tænke sig, at de Millioner, man her ønsker at udbetale til Amterne, skulde kunne anvendes til et saadant Stykke Arbejde. Jeg kan ikke tænke mig, at det Amt, hvori denne Bro kom til at ligge, vilde gaa med til af de Indtægter, de fik igennem Motorafgiften, at ville udrede ca. halvanden Million til en saadan enkelt Bros Bygning. Det ligger vist udenfor alle Muligheders Grænse.

Den højtærede Minister endte med at beklage sig over, at vi fra vor Side havde afvist enhver Forhandling om dette Forslag. Det ved jeg nu ikke, om vi har gjort. Jeg har udtalt: Jeg tror ikke, vi kan gaa med til en saadan Lovgivning — og jeg har anført Grundene herfor, men afvist enhver Forhandling har vi ikke, og vi skal gerne tage under Overvejelse, om der er en eller anden Form, hvorunder man kan komme de Kommuner til Hjælp, som ønsker at udføre ekstraordinære Vejarbejder, og hvis man ellers anser denne Handling fra Kommunens Side for fornuftig og ikke fornuftstridig, saa skaffe dem disse Penge, saaledes at de faar dem 1 pCt. billigere, end de vilde kunne faa dem ved at optage Laan selv. Men een Ting maa staa